

VÄNBREV

från S:t DOMINIKUS KLOSTER / RÖGLE

- Sommar 2006 -

Med det här vänbrevet vill Röglesystrarna dela med er sin glädje och tacksamhet över att ha fått dela så många år i syster Marias närvaro, en riktig Guds sökande och ödmjuk trogen tjänarinna!
Och med henne fortsätta sjunga sina HALLELUJA!

Den 25 februari fyllde syster Maria 93 år. Hon har alltid älskat födelsedagar och missade inget tillfälle för att få ordna en fest. Med ett barns oförställda glädje solade hon sig i uppvaktningar och hyllningar. Och alla tyckte också om att fira henne. I år var festen väl planerad.

Det blev en himmelsk födelsedag. Vi såg på leendet som dröjde kvar på hennes läppar att hon velat ha det just så. Hon såg ut att njuta av att bli firad av hela den himmelska härskan. Födelsedagsfesten hade börjat!

Hennes systrar som satt omkring henne omslöt av en märklig frid. Vi bad rosenkransen, sjöng kompletorium, tackade för vår syster och allt hon betytt för oss. Det fanns ingen stor sorg i detta avsked. De senaste årens vacklande hälsa, liksom de sista veckornas plågor efter en stroke gjorde att döden var efterlängtd. I bilen hem från sjukhuset började vi spontant sjunga, fyllda av en alldeles sällsam glädje.

Feststämningen spred sig även till oss.

Vad kan man skriva om syster Maria som ingen redan vet? Alla som kände Rögles kloster kände syster Maria. Hon var ett fenomen, den lilla italienska leksystemen med järnvilja och ett strålande leende som ingen kunde motstå. (Många var de dominikanbröder som inte kunde låta bli att kyssa henne på kinden.) När jag första gången besökte Rögles kloster som gäst hade jag lust att stoppa henne i fickan och ta med henne hem. Det var det fler som ville. Eller gjorde ibland!

Istället för att berätta om syster Marias liv skulle vi vilja sjunga det, och ni får gärna stämma in i sången. Så får vi en försmak av den himmelska fest som syster Maria trätt in i, den fest där också vi en gång, i oskuldsfull glädje, skall få ta emot heder och ära. Den fest där allas vår ringa jordiska insats, förklaras och förhärlligas.

Och så gläder vi vår syster med en sista hyllning.

Sr Sofie op

Till syster Marias 60-års-jubileum 22 maj 1998

(sjungs på melodin "Dotter Sion")

Syster Maria, fröjda dig
du har tjänat Årans konung, nu i 60 år.
Dina första år i klostret gavs dig ingen ro.
Du fick tjänst i klostrets stall, där mjölkade du en ko!
Tänk vilken ära, att få tjäna himlens kung
i en sådan ödmjuk boning när man är så ung.

Grytor och pannor var ditt Evangelium
plättar, sylt och hembakt bröd gjorde var broder stum.
Äppelsaft, gelé och tårtor kunde alla bli
ett förnämligt sätt att vittna om Skaparens fantasi.
Skaparens godhet finns i varje smula bröd,
det har dina händer visat, rikt i överflöd.

Nere i "stöveln"
föddes du för länge sen,
knappast hade du väl hört
om Skandinavien.
Pizza, vin och sydländsk värme,
pasta och oliv
ja, vad fick du inte offra
för ditt nya liv!
Fläskkorv och rotmos,
ärtsoppa och inlagd sill,
allt är man beredd att laga
när man tjäna vill.

Här i vår trädgård
har du odlat frukt och bär,
med en sådan konst att Herren
imponerad är.
Du har grävt och rullat stenar,
ansat, vårdat allt
så att jorden kunde bära frukt
hundratusenfalt!
Såningsmannen
som gick ut att Ordet så,
kunde inte haft en bättre
modell att visa på.

Men den som mister livet, han skall vinna allt.
När man offrar allt för Herren blir man jordens salt.
Du har allt satt nya kryddor på vårt skånska bord
och det italienska köket snart hos oss uppstod!
Halleluja, Herren lever och han gör
oss till vittnen om hans seger, när vi frivilligt dör.

Allt vad ni gjort mot en av dessa mina små
har ni också gjort mot mig" är ord vi kan lita på!
Du har mättat många munnar genom dessa år
och var gång så är det Herren som din kärlek får.
Gläd dig, Maria, över att du tjänat Gud
såsom Martha i Bethania och som Kristi brud.

OBS! några nyheter

Under hösten blir S:t Dominikus klostrets gemenskap en liten, liten skara... som kommer att fortsätta sitt vanliga liv av bön, liturgi och öppenhet för Sanningens sökare och för de törstiga...

Syster Veronica, som tillhör en annan dominikansk Kongregation, efter att ha levt i vår gemenskap i fyra år, kommer att flytta till S:t Davidsgården i Rättvik, ett ekumeniskt centrum där hon redan medverkat förut. Under sin tid hos oss har hon varit mycket uppskattad av många. Men Rättvik är inte så långt från Rögle... Hon kommer tillbaka redan under höstterminen för att predika en reträtt om *lectio divina*!

Syster Sofie för sin del skall tillbringa en tid i Jerusalem, bl.a. för studier.

Dessa ändringar gör att vi gör en paus med vår bönegrupp, som vi började med för tre år sedan, men lovsången upphör inte för det!

"Lovsjung honom av all er kraft och tröttna inte, det blir aldrig nog!!"